

“วันนี้ของคณะอักษรศาสตร์”

บทสัมภาษณ์

คุณพันทิพา ศรีพันธ์ผล

เลขานุการคณะอักษรศาสตร์

วิมลศิริ กลิ่นบุปผา*

คณะอักษรศาสตร์ของเราผ่านร้อนผ่านหนาวมาจนครบ ๔๐ ปี ถ้าเป็นคนก็จัดอยู่ในวัยกลางคนที่ถึงพร้อมด้วยความมั่นคงและสมบูรณ์ แต่กว่าจะเติบโตจนถึงวันนี้มีบุคคลมากมายที่มุ่งมั่นและทุ่มเททำงานเพื่อบ้านของเรามาโดยตลอด หนึ่งในนั้นก็คือบุคลากรสายสนับสนุน ที่คอยอำนวยความสะดวกให้คนต่างฝ่ายต่างระดับดำเนินงานชีวิตอยู่ในบ้านหลังนี้ได้อย่างราบรื่นเสมอมา ในโอกาสนี้ คุณพันทิพา ศรีพันธ์ผล เลขานุการคณะอักษรศาสตร์คนปัจจุบัน ซึ่งเป็นเสมือนเสาหลักของสำนักงานเลขานุการคณะอักษรศาสตร์ และเป็นผู้หนึ่งที่ยืนหยัดเคียงคู่คณะอักษรศาสตร์มายาวนาน จะมาพูดคุยถ่ายทอดประสบการณ์และทักษะที่มีต่อบ้านหลังนี้ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ให้สมาชิกในครอบครัวอักษรฯ ได้รู้จักบ้านของเรามากขึ้นอีกด้านหนึ่ง โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการ

เริ่มทำงานที่คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตั้งแต่ปีไหน และตำแหน่งอะไรคะ

เริ่มทำงานที่คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ จนถึงปีนี้ก็ ๓๓ ปีแล้วค่ะ ที่นี้เป็นที่ทำงานที่แรก เรียนจบมาก็มาทำงานที่นี่ และไม่ได้เปลี่ยนงานไป

* อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
สัมภาษณ์เมื่อวันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่สำนักงานเลขานุการคณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่เห็นเลย เรียกได้ว่าอยู่มายาวนานทีเดียว ตำแหน่งที่เริ่มทำตอนนั้นเป็นข้าราชการ
ชั้นตรี หรือเทียบเท่ากับข้าราชการระดับ ๒ ในสมัยนี้ ปัจจุบันเป็นข้าราชการระดับ ๘
และดำรงตำแหน่งเป็นเลขานุการคณะอักษรศาสตร์ ดูแลและรับผิดชอบงานใน
สำนักงานเลขานุการคณะฯ ซึ่งเทียบเท่ากับภาควิชาหนึ่งของคณะฯ

ขอบเขตของงานที่สำนักงานเลขานุการคณะฯ รับผิดชอบดูแลมีอะไรบ้างคะ

สำนักงานเลขานุการคณะฯ มีหน้าที่ให้บริการและสนับสนุนการดำเนินงานของ
คณะฯ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ งานที่เรารับผิดชอบมี ๓ ด้านหลัก ได้แก่ งานบริหาร
และธุรการ งานการเงินและพัสดุ และงานบริการการศึกษา ซึ่งงานทั้งสามด้านนี้ก็จะไป
สนับสนุนให้คณะและบุคลากรสามารถดำเนินงานตามภารกิจได้บรรลุตามวัตถุประสงค์
อย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินชีวิตอยู่ในคณะอักษรศาสตร์ได้อย่างมีความสุข สบาย
ตามสมควร

**บทบาทของสำนักงานเลขานุการคณะอักษรศาสตร์ในอดีตกับปัจจุบัน
เหมือนหรือต่างกันอย่างไรคะ**

บทบาทของสำนักงานเลขานุการคณะฯ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สมัยก่อนนั้นระบบงาน
และปริมาณงานต่างๆ ยังไม่มีอะไรมาก สำนักงานเลขานุการคณะฯ มีหน้าที่คอยให้
บริการสนับสนุนทางด้านธุรการ การเงิน พักพิสดุและงานบริการการศึกษาเพียงเล็กน้อย
เท่านั้นเอง แต่ในปัจจุบัน มีงานต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีระบบวิธีการที่เป็นงาน
ใหม่ๆ เข้ามามาก ทำให้มีลักษณะงานที่เฉพาะด้านเพิ่มขึ้น งานก็ยุ่งยากซับซ้อนขึ้น จึง
ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางและเฉพาะด้านมากขึ้น ทุกคนใน
สำนักงานเองก็ต้องพยายามเรียนรู้งานใหม่ๆ ที่เข้ามาอยู่ตลอดเวลา

บรรยากาศการทำงานในคณะอักษรศาสตร์เมื่อ ๓๓ ปีที่แล้วเป็นอย่างไรบ้างคะ

บรรยากาศในสมัยก่อนเราอยู่กันแบบคณะเล็กๆ ตอนที่เข้ามาทำงาน มีอาจารย์ประมาณ ๕๐ กว่าคน สำนักงานก็มีขนาดเล็ก มีบุคลากรในสำนักงานอยู่ราวสี่ถึงห้าคนเท่านั้นเอง แล้วงานก็มีไม่มากตามที่กล่าวไว้แล้ว เมื่อถึงช่วงปิดเทอมก็จะปิดจริงๆ บรรยากาศในมหาวิทยาลัยเงียบมาก แต่สำนักงานของเราก็ต้องเปิดให้บริการตามวันเวลาราชการ เราก็อาศัยผลัดเปลี่ยนกันมาปฏิบัติงาน ปิดเทอมจึงเป็นช่วงที่ได้พักจริงๆ บรรยากาศของการทำงานในสมัยนั้นจึงเป็นแบบเรียบง่าย ไม่วุ่นวาย แต่ปัจจุบันนี้เรารู้สึกว่าศิลปากรไม่เคยหลับเลยทั้งกลางวันและกลางคืน บรรยากาศในมหาวิทยาลัยก็ไม่เคยเงียบเพราะมีกิจกรรมต่างๆ ตลอดเวลา ถ้าเทียบการทำงานระหว่างปิดเทอมกับเปิดเทอม สมัยนี้ปิดเทอมเห็นน้อยกว่าเปิดเทอมเสียอีก เพราะเราต้องเร่งทำรายงานต่างๆ เตรียมงานสำหรับเทอมต่อไป และงานอะไรที่มีลักษณะพิเศษที่ช่วงเปิดเทอมทำไม่ได้ก็ต้องจัดการในช่วงปิดเทอมนี้เอง จึงไม่มีช่วงเวลาจะได้พักอย่างจริงๆ เลย ต้องทำงานกันต่อเนื่องตลอดเวลา แม้แต่วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ไม่เช่นนั้นก็จะทำงานไม่ทันตามกำหนด

จริงๆ แล้วก็ยังชอบบรรยากาศสมัยก่อนมากกว่าเพราะไม่วุ่นวายดีและก็มีความสุขในการทำงาน อาจจะเป็นเพราะทั้งงานและทั้งคนมีไม่มากด้วยเราก็เลยไม่รู้สึกรีบเร่งที่สำคัญคงเป็นเพราะวัยด้วย

ณ วันนี้ วันที่คณะอักษรศาสตร์มีอายุครบ ๕๐ ปี คุณพันทิพาเห็นความเปลี่ยนแปลงโดยรวมของคณะอักษรศาสตร์อย่างไรบ้างคะ

โดยรวมก็จะเห็นความเจริญเติบโตขึ้นมาก มีภาควิชาเพิ่มขึ้น มีบุคลากรเพิ่มขึ้น มีอาคารที่ต้องดูแลรับผิดชอบเพิ่มขึ้น และเป็นไปได้ว่าอาจจะมีการอาหารหลังใหม่เกิดขึ้นในอีกไม่นานนี้ เพราะทางคณะอักษรฯ เเราเสนอของบประมาณไปหลายปีแล้ว ตอนนั้นก็กำลังเตรียมทำคำขอของงบประมาณเพื่อขอไปอีกครั้ง เพราะฉะนั้นภาพการทำงานจึง

เปลี่ยนไป เมื่อก่อนเราอาจจะทำงานอยู่กันแบบพี่แบบน้อง เรียบง่าย แต่ตอนนี้เมื่องานมากขึ้น คนมากขึ้น ก็ต้องมีวิถีชีวิตหรือมีข้อกำหนดกฎเกณฑ์อะไรต่างๆ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานและในการอยู่ร่วมกันมากขึ้น ภาพของความผูกพัน โอกาสที่จะพูดคุย สื่อสารกันจึงลดน้อยลง เพราะเราต่างคนก็มีภาระหน้าที่ มีชีวิตที่ต้องรีบเร่ง ไม่มีเวลาได้พูดคุย แลกเปลี่ยนทัศนคติหรืออยู่กันแบบสบายๆ เหมือนสมัยก่อนอีกแล้ว

เนื่องจากคณะอักษรศาสตร์ของเราโตขึ้น บ้านหลังใหญ่ขึ้น สมาชิกในบ้านก็เพิ่มขึ้น จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภายในให้สอดคล้องกับการเติบโตของคณะฯ การปรับเปลี่ยนนี้มีผลให้การทำงานในปัจจุบันยุ่งยากกว่าเมื่อก่อนไหมคะ

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างภายในคณะฯ ไม่ได้เป็นปัญหาให้ทำงานยุ่งยากมากขึ้น เพราะเมื่อหน่วยงานของเราใหญ่ขึ้น ก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หน่วยงานอื่นๆ ก็เป็นแบบนี้เหมือนกัน แต่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตมากกว่า จากเดิมเราเคยอยู่กันแบบสบายๆ ไม่ต้องเร่งรีบ แต่ตอนนี้งานมากขึ้นเราจึงต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้น และยังมีกฎเกณฑ์ข้อจำกัดเรื่องต่างๆ อีก ดังนั้นเวลาทำงานเราก็ต้องศึกษาหลักเกณฑ์เพื่อให้งานถูกต้อง และก็ต้องเร่งรีบให้ทันตามกำหนด ในขณะที่เดียวกันก็ต้องรักษาคุณภาพของงานด้วย

วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปตามการขยายตัวของหน่วยงานนี้ มีผลกระทบต่อการทำงานกับฝ่ายต่างๆ เช่น ภาควิชา อาจารย์ หรือนักศึกษา หรือเปล่าคะ

การประสานงานยังคงราบรื่น นับว่าเป็นความโชคดีติดต่ออะไรก็ได้รับความร่วมมือด้วยดี อาจเป็นเพราะทำงานที่นี้มานาน จึงคุ้นเคยกับอาจารย์ อาจารย์ที่อาวุโสเราก็เคยร่วมงานกันมา ท่านจึงเมตตา ให้คำแนะนำบ้าง ให้กำลังใจบ้าง ส่วนอาจารย์รุ่นใหม่ อาจเป็นเพราะเราดูอาวุโส เขาก็เลยเกรงใจ และอาจารย์รุ่นใหม่บางคนก็เคย

เป็นนักศึกษาที่นี้มาก่อน จึงคุ้นเคยกันดี สำหรับนักศึกษานั้น เรื่องการติดต่องานไม่มีปัญหา แต่ความสัมพันธ์อาจจะห่างเหินเมื่อเทียบกับนักศึกษารุ่นเก่า เมื่อก่อนนี้เวลานักศึกษาจะจัดกิจกรรมอะไร เขาก็จะเข้ามาหา มาขอความช่วยเหลือต่างๆ พอเรียนจบไปแล้ว หลายคนที่มีโอกาสได้กลับมาก็คณะ ก็จะแวะมาทักทาย บางคนจะแต่งงาน ก็ยังมาส่งบัตรเชิญ เราก็อธิษฐานดีใจที่เขาายังนึกถึง ยังผูกพันกัน แต่เด็กรุ่นใหม่ไม่มีอย่างนั้นแล้ว อาจเป็นเพราะวัยเราต่างกันก็ได้ เมื่อก่อนเราอาจจะวัยใกล้เคียงกับเขา จึงมีความรู้สึกเป็นที่เพื่อน้องกัน แต่กับเด็กรุ่นใหม่ๆ เขาอาจจะรู้สึกว่าเราเป็นรุ่นป้ารุ่นยายของเขา เขาก็เลยไม่กล้าเข้ามาหา แต่เราก็อธิษฐานดีใจดี เพราะสมัยเราเป็นเด็กเราเองก็กลัวผู้ใหญ่ ไม่ค่อยกล้าจะเข้าไปพูดคุยด้วยเหมือนกัน

อาจเป็นด้วยบุคลิกภาพของคุณพันทิพาที่ดูเป็นคนใจเย็นหรือเปล่าคะ จึงทำให้การประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ราบรื่นด้วยดีเสมอมา

ก็อาจจะมีส่วนค่ะ เพราะหลายคนมักจะบอกว่าเราเป็นคนใจเย็น จริงๆ แล้วก็ไม่ได้เย็นตลอดหรอกค่ะ มีใจร้อนบ้าง แต่ลักษณะงานที่เรารับผิดชอบเราก็ต้องพยายามใจเย็นให้มากที่สุด และก็บอกกับน้องๆ ในสำนักงานฯ เสมอว่าเราทำงานอยู่ตรงนี้ เป็นงานบริการ เพราะฉะนั้นต้องอดทนให้มาก และต้องใจเย็นเพราะถ้าร้อนไปก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร มีแต่จะทำให้เร็วและเสียหายกับงานมากกว่า

เนื่องจากปัจจุบันระบบการบริหารจัดการได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากพอสมควร ความเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบต่อความมั่นคง และสวัสดิการของบุคลากรในสำนักงานเลขานุการคณะอักษรศาสตร์หรือเปล่าคะ

ถ้าพูดถึงเรื่องของความมั่นคง เดิมเรามีแต่ข้าราชการก็ถือว่าสถานภาพและสวัสดิการต่างๆ ของทุกคนนั้นมั่นคงแล้ว แม้เงินเดือนจะไม่สูงนักแต่มีความมั่นคงในบั้นปลายของชีวิต เราเองก็มักจะบอกกับทุกคนในสำนักงานว่าต้องอยู่ให้ได้และอยู่ให้พอ

ให้อดทนในช่วงแรก แล้วมันปลายชีวิตจะสบายขึ้นเรื่อยๆ คิดว่าถ้าเลือกได้ทุกคนก็คงเลือกที่จะเป็นข้าราชการกันทั้งนั้น

ต่อมาเมื่อเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคล บุคลากรรุ่นใหม่เป็นพนักงาน ซึ่งตรงนี้เราคงทราบกันดีว่าความมั่นคงของพนักงานนั้นเทียบกับความมั่นคงของข้าราชการไม่ได้เลย เนื่องจากจะต้องมีการประเมินเพื่อต่อสัญญา ส่วนเรื่องสวัสดิการก็ไม่มีบำเหน็จบำนาญ และสิทธิการเบิกค่ารักษาพยาบาลเหมือนกับข้าราชการ ดังนั้นจึงได้พยายามผลักดันให้มหาวิทยาลัยจัดระบบสวัสดิการให้พนักงานอย่างชัดเจน เช่น จัดตั้งกองทุนสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อให้พนักงานทำงานกับเราอย่างมีความสุขและมีความมั่นคงในชีวิต แต่ถ้าเมื่อไหร่สวัสดิการหรือบรรยากาศในการทำงานไม่จูงใจ เขาก็อาจจะไม่อยู่กับเรา งานของเราก็จะสะดุด เนื่องจากต้องเปลี่ยนบุคลากรใหม่อยู่เรื่อยๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการทำงานมาก กว่าที่เราจะฝึกคนเพื่อทำงานให้ได้อย่างคล่องแคล่วนั้นต้องใช้เวลา ผู้ที่เรียนจบมาไม่ว่าจะจบปริญญาตรีหรือปริญญาโท ก็ไม่ได้หมายความว่าจะนำความรู้นั้นมาใช้ทำงานได้ทันที เขายังต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ให้เหมาะกับลักษณะงานและระเบียบวิธีในการทำงานก่อน และเราต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและพัฒนาให้มีความรู้ในงานที่รับผิดชอบนอกจากนี้ยังต้องดูแลตลอดจนส่งเสริมความก้าวหน้าต่างๆ ให้แก่พวกเขาอีกด้วย ถ้าพนักงานแต่ละคนมาทำงานกับเราสองสามปีแล้วลาออกไป เราก็ต้องมาเริ่มนับหนึ่งใหม่ สูญเสียทั้งเงินและเวลา ทำให้งานไม่ก้าวหน้า ตรงนี้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่หลายฝ่ายมักบอกว่าสายสนับสนุนไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน

นอกจากเรื่องการผลักดันให้มีกองทุนและสวัสดิการที่ดีขึ้นแล้ว เมื่อบุคลากรในสำนักงานมีปัญหาหรือมีเรื่องทุกข์ร้อน โดยเฉพาะเวลาที่ต้องรับอารมณ์ของคนหลายฝ่ายที่มาติดต่อกับสำนักงาน คุณพันทิพามีวิธีการอย่างไรที่จะให้กำลังใจพวกเขาคะ

เวลาที่มีปัญหา ก็มักจะบอกกับเขาว่าให้ใจเย็นและอดทน เพราะทุกคนที่ทำงาน

บริการก็ต้องเจอปัญหานี้เช่นเดียวกัน ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานก็ช่วยกันคิดแก้ไข แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนเราไปแก้ไขไม่ได้ ก็ต้องแก้ที่ตัวเราก่อน

บางครั้งก็จะเตือนเขาว่างานไม่ได้ห่างายนัก แม้บางคนอาจจะมีโอกาสเปลี่ยนงานก็จริง แต่โอกาสก็ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคนเสมอไป

นอกจากนี้ในฐานะที่เราเองเคยไปอบรมหรือสัมมนากับหน่วยงานต่างๆ มา ก็ทำให้เรารู้เรื่องระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยอื่น จึงพูดกับคนในสำนักงานของเราได้อย่างเต็มปากว่าแม้ที่ที่เราอยู่จะไม่ได้ดีที่สุด แต่เราก็ไม่ได้แย่ที่สุด ถึงอย่างไรเราเองก็ยังมีส่วนดีกว่าที่อื่นๆ คือ การอยู่ที่นี่อาจไม่ได้ดีที่สุดเรื่องเงินทองหรือความรุ่งโรจน์ แต่เราก็กู้กันด้วยน้ำใจ ทำให้เราทำงานด้วยกันได้อย่างมีความสุข สิ่งเหล่านี้น่าจะมีคุณค่ามากกว่าการได้ค่าตอบแทนสูง แต่ไม่มีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน เข้ามาที่ต่างคนต่างมาทำงาน เย็นก็กลับบ้านใครบ้านมัน บางคนจะชอบและเลือกอย่างนั้น แต่สำหรับดิฉันคิดว่าการอยู่แบบครอบครัวที่เอื้อเพื่อกันนี้ดีกว่า ทำให้มีความสุขและมีกำลังใจในการทำงานมากกว่าค่ะ

ถ้าเป็นระดับเจ้าหน้าที่ เราก็จะบอกเขาไปตรงๆ เลยว่าให้อดทน “ทำงานหนักนะไม่ตาย แต่ถ้าไม่มีงานทำจะอดตาย” การทำงานตรงนี้ แม้งานจะหนักและเงินเดือนอาจไม่มาก แต่อย่างน้อยๆ เราก็มีรายได้ประจำที่แน่นอน ถ้าไม่พอใจ ลาออกไป ก็ต้องไปรับจ้างรายวันหรือค้าขาย ซึ่งรายได้ไม่แน่นอน เจ็บป่วยทำงานไม่ได้ก็ไม่ได้เงิน

คุณพันทิพาเองต้องทำงานอยู่ตรงกลางและคอยเชื่อมต่อกับคนทุกฝ่าย เมื่อประสบปัญหายุ่งยากใจต่างๆ เคยท้อแท้บ้างไหมคะ แล้วมีวิธีให้กำลังใจตัวเองอย่างไร จึงสามารถยืนหยัดคู่คณะอักษรศาสตร์มาได้ยาวนานถึง ๓๓ ปี

เรื่องท้อแท้มีบ้างค่ะ บางที่ทำงานเหนื่อย ก็มานั่งคิดว่าเราจะทำไปเพื่ออะไร แต่ละวันเราทำงานจนมีดี วันเสาร์อาทิตย์ยังต้องมาทำงาน ส่วนงานที่ทำก็เหมือนเดิม พอเรื่องนี้จบก็มีเรื่องนั้นเข้ามาต่อ มีแต่เรื่องเร่งด่วน วนเวียนอยู่แบบนี้จนเป็นวัฏจักร

ทำให้รู้สึกเบื่อ แต่เวลาเบื่อก็อพยายามคิดว่าเรายังทำงานตรงนี้ไม่เสร็จ ยังอยากจะแก้
ปัญหาตรงนี้ให้เรียบร้อยก่อนที่เราจะไม่อยู่ แต่ก็มีเรื่องใหม่เข้ามาตลอดไม่เคยจบสิ้น

บางทีคิดจะลาออกไป ก็กลับมาทบทวนว่าถ้าเราออกไปแล้วเราจะไปทำอะไร
หลายคนเคยเตือนว่าถ้าลาออกไปแล้วจะเหงาแน่ จึงต้องขังน้ำหนักวาระหว่างทุกข์
เพราะเหงากับทุกข์เพราะงานหนัก อะไรจะดีกว่ากัน สุดท้ายก็เลือกที่จะอยู่ แม้จะเจอ
ปัญหาแต่ถ้าเราตั้งหน้าตั้งตาทำงาน ในที่สุดปัญหาก็คงคลี่คลายและผ่านพ้นไป

นอกจากนี้การได้ทำงานอยู่ที่นี้ก็สะดวกสบายดี เพราะมีที่พักอยู่ในมหาวิทยาลัย
ถ้าเทียบกับคนอื่นที่ต้องเดินทางไปกลับแล้ว เราเหนื่อยน้อยกว่าเขามาก ไม่ต้องตื่นแต่
เช้าเพื่อเดินทางมาทำงาน ตอนเย็นทำงานเหนื่อยแค่นั้น เดียวก็ถึงที่พัก วันเสาร์วัน
อาทิตย์จะเข้ามาสะสางงานที่ค้างค้างก็สะดวกไม่ต้องเดินทางไกล ต้องขอบคุณที่นี่ที่ให้
ทั้งงานทั้งเงินและสวัสดิการเรื่องที่พัก ทำให้เรามีชีวิตอยู่ได้ ทำให้เรามีอนาคต มีราย
ได้ที่สามารถตอบแทนพ่อแม่ให้ได้รับความสุขสบายจนถึงที่สุด และทำให้มีกำลังใจ
และกำลังใจที่จะทำงานต่อไป แต่ท้ายสุดจริงๆ หากทุกข์เพราะงานมากๆ ก็อาจตัดสินใจ
โยกมทุกข์เพราะเหงาก็ได้

คุณพ่อก็มีบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการทำงานหรือเปล่าคะ

ถ้าพูดถึงบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจแล้ว ก็จะนึกถึงอาจารย์มณีปิ่น คุณบตีคณะ
อักษรศาสตร์คนปัจจุบันซึ่งอยู่ใกล้ๆ กันนี่เอง ดิฉันมักจะปรารภกับน้องๆ ในสำนักงาน
เสมอว่า อาจารย์เขาเอาพลังกำลังใจมาจากไหนมากมาย ทำไมอาจารย์ไม่เคยเหนื่อยและ
ไม่เคยเครียด ทั้งๆ ที่อาจารย์ต้องเดินทางไปกลับกรุงเทพฯ-นครปฐมทุกวัน ไหนจะต้อง
เดินทางไปประชุมสัมมนาในที่ต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด และยังมีส่วน
งานวิชาการ งานบริหาร ตลอดจนภาระทางบ้านอีก อาจารย์มีภาระที่ต้องรับผิดชอบ
มากกว่าเราหลายเท่า แต่อาจารย์ทำทุกอย่างได้ดี เมื่อเห็นแบบนี้แล้ว เวลาที่ท้อแท้ก็จะ
นึกถึงอาจารย์มณีปิ่น ไม่กล้าบ่นว่าเหนื่อยดังๆ อายอาจารย์ค่ะ

มาถึงวันนี้คุณพันทิพาพอใจกับบทบาทของสำนักงานเลขานุการคณะอักษรศาสตร์หรือยังคะ และคิดว่ามีส่วนใดที่จะต้องปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับการขยายตัวของคณะฯ ต่อไป

เท่าที่ผ่านมาก็พอใจกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการคณะฯ เพราะสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี และเราก็มีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ ของคณะฯ เสมอมา เรียกได้ว่าเป็นกำลังสำคัญทุกๆ ด้าน บุคลากรในสำนักงานเองก็ได้แสดงบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ แม้จะไม่ได้ดีเด่น แต่ทุกคนก็สามารถปฏิบัติทุกภารกิจให้ลุล่วงไปได้

อย่างไรก็ตาม เพื่อรองรับการขยายตัวของคณะอักษรศาสตร์ สำนักงานเราจึงมีโครงการจะปรับโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะกับลักษณะงานและภาระงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสืบเนื่องจากการประกันคุณภาพครั้งที่ผ่านๆ มา คณะกรรมการประกันคุณภาพได้เสนอแนะว่างานบางอย่างเราทำแบบไม่มีแผนและระบบ ดังนั้นเราจึงประชุมกันและคิดว่างานบางอย่างที่สามารถจะดำเนินการให้แก่คณะฯ ได้เราก็จะทำ เช่น เรื่องการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทางเราก็จะเป็นหลักในการทำแผนงานด้านนี้ให้คณะฯ หรือเรื่องการควบคุมความเสี่ยงภายใน สำนักงานของเราก็จะจัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงเรื่องการจัดเก็บข้อมูลระบบสารสนเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ สำนักงานของเราก็กำลังดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานอยู่ โดยจะเชิญวิทยากรที่มีประสบการณ์ด้านนี้มาเล่าประสบการณ์และปัญหาที่เกิดจากการปรับโครงสร้าง เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนงานของเราต่อไป คาดว่าจะดำเนินการให้เสร็จในปีนี้

สำหรับโครงสร้างที่เราคิดกันว่าจะปรับปรุง ก็คือ จะแบ่งโครงสร้างเพิ่มขึ้น จากเดิมสำนักงานของเราแบ่งงานออกเป็นสามงาน คือ งานบริหารและธุรการ งานการเงินและพัสดุ และงานบริการการศึกษา แต่ปัจจุบันมีงานลักษณะเฉพาะเพิ่มขึ้น เช่น งานด้านการประกันคุณภาพ งานนโยบายและแผน งานด้านการวิจัย หรือการบริการการเรียนการสอน ซึ่งแต่เดิมเราบริการห้องเรียนและใส่ทัศนูปกรณ์บางอย่างเท่านั้น แต่

ปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ เรามีบุคลากรที่รับผิดชอบงานลักษณะต่างๆ มากขึ้น ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่และลักษณะงานที่เพิ่มขึ้น

นอกจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานแล้ว สำนักงานเลขาธิการคณะอักษรศาสตร์ ยังคงยึดมั่นปรัชญาในการทำงานที่ว่า “ถูกต้อง ฉับไว จริงใจให้บริการ” เหมือนเดิมหรือเปล่านั้น

เรื่องนี้ ทางเราเองก็คุยกันอยู่และคิดว่าจะเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.) ที่มุ่งหวังให้บุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะผู้บริหารงานสายนี้ซึ่งผ่านการอบรมจาก สกอ. มาแล้วนั้น สามารถเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ดังนั้นทาง สกอ. จึงตั้งเป้าหมายให้สายสนับสนุนทำงานแบบ “งานได้ผล คนพอใจ” นั้นหมายความว่างานทุกอย่างที่เราทำต้องได้ผลลัพธ์ที่ดี และทุกคนที่มารับบริการจากเรา ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์หรือนักศึกษาต้องพึงพอใจ รวมทั้งบุคลากรที่ทำงานร่วมกันในสำนักงานเลขาธิการคณะฯ เองก็ต้องพอใจที่จะทำงานบริการตรงนี้ด้วย ถ้าเป็นไปได้เราก็อาจจะปรับเปลี่ยนปรัชญาเดิมที่ตั้งมานานแล้ว เพื่อนำทุกคนไปสู่เป้าหมายเดียวกันกับ สกอ.

นับว่าเป็นบุคคลหนึ่งที่อยู่กับคณะอักษรศาสตร์มายาวนาน จึงอยากให้คุณพันทิพานิยามความเป็นอักษรศาสตร์ในทัศนะของคุณพันทิพาเองค่ะ

อักษรศาสตร์เป็น “คณะเล็กๆ” ที่มีบทบาทโดดเด่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และมีบรรยากาศอบอุ่น” แม้ขนาดของคณะฯ เราจะไม่ใหญ่โตเมื่อเทียบกับที่อื่น แต่เรื่องคุณภาพทางวิชาการ เราไม่เป็นสองรองใคร คุณภาพนักศึกษาของเราก็เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป นอกจากนี้ข้อดีของที่นี่ยังมีอีกคือ สถานที่ สภาพแวดล้อม และความมีน้ำใจ

ต่อกัน เรื่องปัญหาขัดแย้งนั้นมีบ้างเล็กน้อยเป็นเรื่องธรรมดา แต่โดยรวมทุกคนมีน้ำใจ
เกื้อกูลกัน เวลาใครเจ็บป่วย ใครเดือดร้อน หรือโอกาสต่างๆ เช่น งานปีใหม่ เราก็จะ
นึกถึงกันเสมอ และจะได้พบปะพร้อมหน้ากันทั้งผู้ที่เกษียณราชการไปแล้ว และผู้ที่ยัง
ทำงานอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คณะอักษรศาสตร์ของเราอบอุ่นน่าอยู่

**ในฐานะที่ทำงานด้านการบริหารจัดการในคณะอักษรศาสตร์มายาวนาน
คุณพันทิพาคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาคณะฯ ของเราคะ**

อุปสรรคในการพัฒนาของเรา คือ เรื่องการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีการ
ปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ๆ อยู่ตลอด และแต่ละเรื่องก็ยุ่งยากซับซ้อนและมีกฎเกณฑ์วิธี
ปฏิบัติที่ต่างกัน ต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ แต่อาจารย์ของเราส่วนใหญ่มีความ
รู้และทักษะทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ถนัดและสนใจงานวิชาการมาก
กว่างานบริหาร ด้วยเหตุนี้เวลาอาจารย์มาทำงานบริหารก็เลยไม่ค่อยมีความสุขในการ
ทำงานบริหารนัก

**นับจาก ๔๐ ปีนี้เป็นต้นไป คุณพันทิพาอยากเห็นคณะอักษรศาสตร์
ของเราเติบโตไปในทิศทางใดคะ**

โดยส่วนตัวแล้ว ยังอยากเห็นคณะอักษรศาสตร์ของเราเป็น “คณะเล็กๆ ที่มี
บทบาทโดดเด่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และมีบรรยากาศอบอุ่น” แบบนี้ต่อไป แต่ส่วนที่
อยากจะเห็นเพิ่มเติมก็คือ อยากให้คนรุ่นใหม่ทุกสายงานไม่ว่าจะเป็นสายวิชาการหรือ
สายสนับสนุนพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง เราจะอยู่นิ่งไม่ได้อีกแล้วเพราะถ้าเราอยู่นิ่งก็
เท่ากับเราถอยหลังทันที ดังนั้นเราจึงต้องเรียนรู้และพัฒนางานทุกด้าน ที่สำคัญคือ
คณะฯ จะพัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างไรไม่มีอุปสรรคนั้น เราต้องเรียนรู้เรื่องการบริหาร
จัดการด้วย จึงอยากให้อาจารย์รุ่นใหม่ซึ่งเป็นความหวังของคณะฯ สนใจทั้งงานด้าน
วิชาการและการบริหารจัดการควบคู่กันไป เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการบริหารและ
พัฒนาคณะอักษรศาสตร์ของเราต่อไป

ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับครอบครัวอักษรศาสตร์มายาวนาน อีกทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในความสำเร็จของคณะอักษรศาสตร์มาโดยตลอด ณ วันนี้ คุณพันทิพักรู้สึกอย่างไรกับบ้านหลังนี้ โดยเฉพาะเมื่อมองเห็นความสำเร็จของคณะฯ เรา

สำหรับตัวดิฉันเองอยู่ที่นี้มาก็ ๓๓ ปีแล้ว เรียกว่าค่อนข้างติดเลยก็ว่าได้ จึงรู้สึกเต็มที่และเต็มเปี่ยมกับชีวิตการทำงาน “ที่นี่คือชีวิต” ส่วนเพื่อนร่วมงานในสำนักงานเราก็อยู่ด้วยกันมานาน หลายคนทำงานร่วมกันมา ๒๐ กว่าปี จึงรู้สึกผูกพันกัน อีกทั้งตัวเราเองก็คิดว่าได้รับความร่วมมือ ความไว้วางใจ และความรักจากเพื่อนร่วมงานเสมอมา แม้จะไม่ได้เต็มร้อย เพราะคงเป็นไปไม่ได้ แต่ได้แค่นี้ก็พอใจแล้ว

เรื่องความสำเร็จของคณะอักษรศาสตร์ ต้องเรียนตามตรงว่าไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คณะฯ ประสบความสำเร็จ เพราะคณะฯ ประสบความสำเร็จได้จนทุกวันนี้ก็เพราะมีคนตั้งหลายร้อยคนที่ร่วมสร้างและสืบทอดกันมา เราเป็นเพียงแค่มุขส่วนหนึ่งที่มีโอกาสได้ทำงานให้คณะฯ เท่านั้น แต่ก็รู้สึกภูมิใจที่คณะฯ ให้โอกาสเราได้พิสูจน์ความสามารถ ได้อยู่ที่นี้อย่างมีความสุข และมีความเจริญก้าวหน้าตลอดระยะเวลา ๓๓ ปีที่ผ่านมา

คุณพันทิพักรู้สึกประทับใจอะไรในคณะอักษรศาสตร์มากที่สุดคะ

ประทับใจบรรยากาศของที่นี่ เป็นบรรยากาศที่เรียบง่ายแบบต่างจังหวัด เพื่อนร่วมงานต่างก็มีวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกัน อาจเป็นเพราะคนที่เลือกมาทำงานที่นี่ ก็คือ คนที่ชอบอะไรเรียบง่ายเหมือนกัน จึงมีความสุขที่ได้ทำงานร่วมกับผู้คนที่นี้ ส่วนเรื่องงานประทับใจที่เราได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา มีงานลักษณะใหม่ๆ ผ่านเข้ามาให้เราต้องเรียนรู้อยู่ตลอด ถ้าเราไปทำงานกับหน่วยงานอื่น เราก็คงจะได้เรียนรู้เฉพาะงานที่เรารับผิดชอบเท่านั้น แต่อยู่ที่นี่เราได้อยู่แวดวงของการศึกษา มีโอกาสรู้ มีโอกาสเห็น และได้รับฟังเรื่องราวความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ ตลอดเวลา แม้เราจะไม่ได้อยู่อย่างลึกซึ้ง แต่อย่างน้อยก็ทำให้เรารู้มากขึ้น จึงทำให้รู้สึกเหมือนว่าตัวเราเองได้เพิ่มพูนความรู้อยู่ตลอดเวลา

สุดท้ายนี้อยากให้คุณพันทิพาฝากอะไรถึงสมาชิกในครอบครัวอักษรศาสตร์คะ

ฝากถึงอาจารย์รุ่นใหม่ๆ และน้องๆ ในสำนักงานก็แล้วกันนะคะ เพราะบุคลากรเหล่านี้ล้วนเป็นความหวังและอนาคตของคนๆ เราทั้งสิ้น ก็ขอให้ทุกคนรักและเห็นความสำคัญขององค์กร ดั่งนั้นเวลาจะทำอะไรอยากให้นึกถึงประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก อย่าเพิ่งนึกถึงตนเอง เพราะถ้าองค์กรได้ประโยชน์ เราก็จะได้ประโยชน์ตามมาเอง อยู่ที่ว่า จะช้าหรือเร็วเท่านั้น กว่าคนๆ จะมาถึง ๔๐ ปี มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจนถึงทุกวันนี้ก็เพราะทุกคนที่เข้ามาอยู่ที่นี้ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาได้ทุ่มเทและทำหน้าที่อย่างดีที่สุด จึงอยากให้สมาชิกในครอบครัวของเราช่วยกันสร้างและสานต่อให้คนๆ ของเรามีความก้าวหน้า มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้น

ทั้งหมดนี้เป็นประสบการณ์และทัศนะของพี่ใหญ่คนหนึ่งที่ได้ฝากถึงสมาชิกในครอบครัวอักษรศาสตร์ หากเราไม่ลืมว่า ๔๐ ปีที่ผ่านมาคนๆ อักษรฯ ของเรายืนหยัดอยู่ได้ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจของสมาชิกในครอบครัวทุกคน ก้าวย่างนับจากนี้ก็มั่นใจได้ว่าเราจะเดินหน้าอย่างมั่นคง ด้วยความรักและจิตสำนึกอันดีที่มีต่อองค์กรของเรา

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ประวัติการศึกษา

- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๗
- ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๒๕
- ประกาศนียบัตรวิชาศาสรสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๓๗

ประวัติการรับราชการ

- ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี ตำแหน่งประจำแผนก ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๑๗

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

- เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๔ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๐

และผู้ช่วยเลขานุการคณะอักษรศาสตร์

- รักษาราชการในตำแหน่งเลขานุการคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ๑๙ เมษายน ๒๕๒๓ - ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๕ และตั้งแต่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๒๖
- เลขานุการคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๖
- ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไประดับ ๘ และเลขานุการคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการฝึกอบรมที่สำคัญ

- หลักสูตร “การศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ” จัดโดย จังหวัดนครปฐม ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
- หลักสูตร “การงบประมาณระดับปฏิบัติการ” จัดโดย สำนักงบประมาณ ๓-๒๑ มิถุนายน ๒๕๒๘
- หลักสูตร “กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพคนและคุณภาพงาน” ๑๕-๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๒

จัดโดย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๓๙๐ วิมลศิริ กลิ่นบุบผา

- หลักสูตร “การบริหารงานสำหรับผู้บังคับบัญชา รุ่นที่ ๖” ๑๙ มีนาคม - ๓๑ เมษายน ๒๕๓๕
จัดโดย ทบวงมหาวิทยาลัย

- หลักสูตร “การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน”
จัดโดย มหาวิทยาลัยศิลปากร ๒๔-๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๔

- หลักสูตร “ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รุ่นที่ ๑”
จัดโดย มหาวิทยาลัยศิลปากร ๗-๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

- หลักสูตร “การบริหารมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนและสายวิชาการ (นบก.) รุ่นที่ ๗”
จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ๒๐-๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘

- หลักสูตร “ผู้นำในการเตรียมความพร้อมเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ รุ่นที่ ๒”
จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ๒๙ ตุลาคม-๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐